

ГАНЧО ЛУДАНЧО

Слушайте да ви разкажа за лудориитѣ на Ганчо. Слушайте, но моля, не се подигравайте и не се присмивайте, за да не прихване и васѣ нѣкоя Ганчова лудория, та и вие да си изпатите като него.

За Ганчо ще ви разкажа, за Ганчо Луданчо, но ако ме попитате, защо го викатѣ Луданчо, не мога да ви кажа. И азѣ самичѣкъ не зная защо го викатѣ тѣй.

Дали защото никого не слуша-ше, навсѣкжде се тикаше, навсѣкжде носа си навираще, постоянно пакости правѣше!

Дали защото цѣлъ день лазѣше по стоборитѣ, прескачаше оградитѣ, кжсаше цвѣтята, разваляше гнѣздата на птичкитѣ, гонѣше кучетата и коткитѣ, биеше жабитѣ!...

Дали защото рѣдко се миеше, лошо се обличаше, несресанѣ ходѣше, парцаливѣ скиташе и не се учеше!

Дали защото майка му и татко му се срамуваха отѣ него, отѣ едничкото си галено чедо. И за всичкитѣ му лудории рѣдко го наказваха. А когато го накажеха, той плачеше, викаше, лудуваше и изведнажѣ или крака си въ гвоздей ще напори, или главата си ще счупи, или носа си ще разбие и ще плаче, ще плаче, ще плаче, догдето не останатѣ сълзи въ очитѣ му!

Не зная дали за тия му лудории, или за друго нѣщо, но всички деца, всички възрастни, мало и голѣмо му викаше Луданчо.

А неговитѣ лудории сж много, не могатѣ да се изброятѣ. Сега ще ви разкажа само нѣколко отѣ новитѣ му лудории извършени наскоро:

При пчелитѣ

Презѣ лѣтото заведоха Ганчо на село. На лѣтовище. Да почине тамѣ на свобода, да поскита на воля, да се наиграе и дано се насити на игра и се смири.

Щомѣ стигнаха на село, още сжщия день Ганчо

